

РЕШЕНИЕ

№ 3351

гр. София, 16.05.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав,
в публично заседание на 28.04.2016 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря М. Велева, като разгледа дело номер **2748** по описа за **2016** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК. Образувано е по жалба на „Х. (Н м М.)“ О., чрез адв. Ч., срещу т. II от решение № 000030-1408/12.02.2016г. на Държавната комисия по хазарта, съгласно която се отнема лиценза на жалбоподателя за организиране онлайн на хазартни игри със залагания върху резултатите от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета.

В жалбата се твърди, че оспорената част от цитираното решение е постановено при съществени нарушения на производствените правила – след значително забавяне на произнасянето, в противоречие с устни разговори, че инвестициите ще бъдат потвърдени, и с диспозитив, различен от този в протокола от заседанието на комисията. Актът в оспорената част е произнесен в друго производство, различно от това по налагане на ПАМ, каквото не е проведено. Липсват мотиви за отнемане на лиценза, тъй като не е наложена административна санкция за извършване на хазартна дейност без лиценз. Нарушава се свободата на предоставяне на услуги, регламентирана в Договора за функционирането на ЕС, тъй като не е посочен въз основа на какъв обективен, недискриминационен и предварително известен критерий е отнет лиценза. На тези основания се претендира нищожност на акта в оспорената част, както и присъждане на разноските по делото. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществото на спора.

Ответникът по жалбата Държавната комисия по хазарта, чрез процесуалния си представител юрк. Х., изразява становище за неоснователност на жалбата. В писмо от 25.03.2016г. и писмо от 04.04.2016г. излага съображения, че са налице основанията

за отнемане на лиценз съгласно чл. 86, ал.1, т.2 от ЗХ във връзка с чл.8, ал.1, т.4 от същия закон, защото на искателя е налагана санкция за осъществяване на хазартна дейност без разрешение. Тази санкция е наложена с решение № 835/23.07.2015г. на ДКХ, с което интернет страницата www.bet365.com е определена за такава, на която се организират игри от лица, които не са получили лиценз, включително и от „Х. (Н м М.)“ О., и е наредено да се преустанови цитираното нарушение. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Подробни съображения излага в писмени бележки по съществото на спора.

Административният съд С. – град, II Отделение, 41 – ви състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и прие за установено от фактическа страна следното:

На 23.02.2015г. от дружеството жалбоподател е подадено искане за издаване на лиценз за организиране на онлайн игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета за срок от 5 год. чрез интернет сайт www.bet365.com. С писмо от 03.07.2015г. и от 14.07.2015г. дружеството е уведомило комисията за това, че права върху съответния софтуер за организиране на игрите – предмет на искането, ще бъдат получени въз основа на споразумение от 18 юни 2015г. с останалите дружества от групата „Х.“ след издаване на лиценз от ДКХ. В споразумението е посочено, че „Х. (Н м М.)“ О. е клиент, а доставчик на платформата за залагания са останалите дружества от групата Х.. С решение № 000030-7991 от 21.08.2015г. на ДКХ е издаден първоначален лиценз на „Х. (медия М.)“ О. за организиране на онлайн игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета за срок от 5 год. чрез интернет сайт www.bet365.com. Със същото решение на основание чл. 5, ал.2 от ЗХ е разпоредено цитираното дружество в срок до 6 мес. от датата на решението да представи в ДКХ документи, доказващи размера на инвестицията по чл.5, ал.1, т.5 от ЗХ.

С решение № 835 от 23.07.2015г. на ДКХ интернет страницата www.bet365.com е определена за такава, на която се организират игри от лица, които не са получили лиценз и е наредено да се преустанови цитираното нарушение. Това решение е публикувано на сайта на ДКХ на датата на издаването му. Тъй като лицата, за които е взето това решение, не са преустановили нарушението и посочените интернет страници още са достъпни, на 31.07.2015г. е издадено разпореждане на председателя на СРС всички предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, в срок до 24 часа от публикуване на разпореждането да спрат достъпа от територията на РБългария до www.bet365.com. Разпореждането е публикувано на същата дата на интернет страницата на ДКХ.

Административното производство е образувано по искане вх. № И-8301/11.09.2015 г. на жалбоподателя за потвърждаване на инвестициите при първоначален лиценз. Към искането е приложен счетоводен баланс, описание на активите, документ за платена такса и пълномощно. За извършване проверка срокът за произнасяне по искането е удължен с решение по т. 2 от протокол от 30.10.2015г. С писмо от 26.11.2015г. жалбоподателят е уведомил комисията за становището си относно свързаност на сървъра към този на комисията, срока за потвърждаване на инвестициите и паспорта на директора на дружеството С. Р. И., издаден в Г.. С предложение от 04.12.2015г. на председателя на комисията искането е внесено за разглеждане с предложение за потвърждаване на инвестициите. Междувременно в писмо от 16.11.2015г. на зам. директора на ГДБОП-МВР е посочено, че са налице условията на чл. 8, ал.2 от ЗХ за

отказ от издаване на лиценз. Поради това председателят на ДКХ на 08.02.2015г. е написал ново предложение до комисията да се обсъди предоставената на ДКХ информация от ГДБОП – МВР относно свързаност на „Х. (Н м М.)“ О. с „Х. (Ш. сървисис)“ О., като и двете дружества са регистрирани в Г. с управляващ директор Ст. И.. Такова обсъждане е направено на заседание от 11.12.2015г., като видно от т. VI,1 от протокола решението е отложено до изясняване на всички обстоятелства. С докладна записка от 11.02.2016г. председателят на ДКХ е посочил, че въпреки забранителния режим за достъп до www.bet365.com, „Х. (Н м М.)“ О. е продължила да оперира чрез него до 15.01.2016г. Горната информация е сведена на членовете на ДКХ. На заседание на 12.02.2016г., по т. XIII е разгледана цитираната докладна записка и преписката е обявена за решаване. В резултат е издадено процесното решение, с което са потвърдени извършените инвестиции за лиценз със срок от 5 год. на „Х. (Н м М.)“ О., и същият е отнет на основание чл. 86, ал.1, т.2 във връзка с чл. 8, ал.1, т.4 от ЗХ. Прието е, че дружеството не е спазило ограничителната мярка, наложена с решение № 835 от 23.07.2015г. на ДКХ, като са приложени разпечатки от сайта www.bet365.com. От тях е видно, че на сайта се предлагат залагания за игри в казино, покер, ротативки, спорт на живо. Не се откриват данни игрите да са организирани от „Х. (Н м М.)“ О., нито да касаят онлайн игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна - адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Последният е връчен на жалбоподателя на 22.02.2016г. (л.56 по делото), а жалбата е подадена на 07.03.2016г. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, същата е основателна по изложените по-долу съображения. Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. В тази връзка настоящият състав установи, че оспореното решение е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия по чл. 22 ал. 1, т.1 във връзка с чл. 25 и 26 от ЗХ. Оспореното решение е издадено при съществени нарушения на административно производствените правила и в противоречие с материалния закон.

На първо място, с един и същи акт ответникът издава окончателен лиценз и отнема същия. Видно от чл.5 от ЗХ е, че издаването на лиценз е сложен фактически състав, който включва издаване на първоначален лиценз и потвърждаване на направените инвестиции в определен срок. Окончателният лиценз се счита за издаден с влизане в сила на решението, с което ДКХ потвърждава извършването на инвестициите по ал. 1 и разпорежда издаването на удостоверение по [чл. 34, ал. 1](#). (чл.5, ал.2 от ЗХ). В случая на процесното дружество е издаден първоначален лиценз. Същото е представило доказателства за направените инвестиции. Същевременно ответникът е констатирал нарушения от страна на същото дружество при използване на сайт за извършване на залагания без лиценз. Чл.8 и чл.9 от ЗХ регламентират случаите, в които не се издава лиценз и се забранява извършването на хазартна дейност при определени нарушения. Следователно ако жалбоподателят в настоящото производство действително е извършил нарушение, попадащо в приложното поле на чл.8 или 9 от ЗХ, то е следвало да му се откаже издаване на лиценз, а не да се одобрят инвестициите, след което да му

се отнеме лиценз. Аргумент в потвърждение на изложеното е и текста на чл. 86, ал.1, т.2 от ЗХ, който регламентира окончателно отнемане на издадения лиценз за организиране на хазартни игри при промяна в обстоятелствата, водеща до неизпълнение на условията по [чл. 7, ал. 1](#) и по [чл. 8](#). От разпоредбата става ясно, че към отнемане се прибегва при промяна в обстоятелствата, водеща до неизпълнение на определени условия, които към момента на издаване на лиценз са били изпълнени. В случая ответникът твърди изначално липса на изпълнение на условието по чл.8, ал.1, т.4 от ЗХ, тъй като още преди издаване на лиценз жалбоподателят не е спазвал ограничението, наложено с решение № 835 от 23.07.2015г. на ДКХ. Следователно хипотезата на чл. 86 е неприложима.

На второ място, съдът счита че не е налице и нарушение на чл. 8, ал.1, т.4 от ЗХ. Съгласно тази разпоредба лиценз за организиране на хазартна игра, за производство, разпространение и сервиз и за внос, разпространение и сервиз на игрално оборудване за хазартни игри не се издава на едноличен търговец или юридическо лице, включително в случаите на "свързани лица" по смисъла на [§ 1 от допълнителните разпоредби на Търговския закон](#), когато искателят или някое от лицата по т. 1 са извършвали дейност като едноличен търговец или са участвали в дружество, на което окончателно е отнет лицензът (разрешението) за организиране на хазартна дейност или на което е налагана санкция за осъществяване на хазартна дейност без разрешение. По делото няма данни спрямо жалбоподателя да е налице някое от посочените две алтернативни условия. Дори да е налице свързаност на жалбоподателя с другите дружества от групата „Х.“, които се управляват от същото лице – директор на „Х. (Н м М.)“ О., по делото няма данни някое от тези дружества да е имало лиценз за организиране на хазартна дейност, издаден от ДКХ, който впоследствие да е отнет. Няма данни на жалбоподателя да е налагана санкция за осъществяване на хазартна дейност без разрешение. Вярно е, че до потвърждаване на инвестициите и издаване на удостоверение по чл. 34, ал.1 от ЗХ, същият няма право да извършва хазартна дейност. По делото няма данни обаче, че той е извършвал такава чрез [www.bet365.com](#). Напротив, видно от споразумение с доставчиците от 18.06.2015г. същият не притежава права да използва платформата докато не получи лиценз. Освен това от приложените по делото разпечатки не се установява, че именно жалбоподателят организира хазартните игри, нито се установява, че същите са за залагания върху резултати от състезания с коне и кучета. Дори да се приеме, че именно жалбоподателят е организирал такива залагания чрез процесния сайт в нарушение на решение № 835 от 23.07.2015г. на ДКХ, то на него не му е наложена санкция за това. Законът за административните нарушения и наказания прави ясно разграничение между принудителна административна мярка и административно наказание. ПАМ съгласно чл.22 от ЗАНН са мерки за предотвратяване и преустановяване на административни нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях. Санкцията съгласно Тълковния речник на българския език представлява както част от правната норма, включваща правните последици при нарушаването ѝ (хипотеза, диспозиция и санкция), така и мерките, налагани на нарушителя на закона. По арг. от чл. 36 от НК наказанието цели да се поправи и превъзпита нарушителя към спазване законите и добрите нрави, да се въздейства предупредително върху него и да му се отнеме възможността да върши друго престъпление, да се въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото. Административните наказания са изброени в ЗАНН и

съответните специални закони, като на едноличните търговци и юридическите лица се налагат имуществени санкции. От изложеното е видно, че санкциите и ПАМ се различават по своята същност, цели, видове и механизъм на налагане и изпълнение, и не може наложена ПАМ да се приравни на наложена санкция. В случая, ако жалбоподателят организира хазартни игри или извършва дейности без лиценз, същият следва да бъде санкциониран по чл. 96 или чл.117 от ЗХ. Доколкото се приема, че с решение № 835 от 23.07.2015г. на ДКХ е дадено предписание – принудителна административна мярка, неизпълнението ѝ може да доведе до санкция по чл. 105, ал.2 от ЗХ. По делото няма данни на жалбоподателя да е наложена санкция по цитираните разпоредби чрез издаване на наказателно постановление по чл. 90, ал.1 от ЗХ. Поради това съдът приема, че не е налице нито едно от условията по чл. 8, ал.1, т.4 от ЗХ.

По изложените съображения, Административен съд София град, Второ отделение, 41 състав, счита решение на ДКХ№ 000030-1408 от 12.02.2016г. в оспорената част по т.2 за незаконосъобразно, което в същата част следва да бъде отменено, а жалбата – уважена като основателна.

При този изход на спора, в полза на „Х. (Н м М.)“ О. следва да бъдат присъдени направените по делото разноски в размер на 50лв. държавна такса. Що се отнася до претендираното в жалбата адвокатско възнаграждение, такова не е уговорено в пълномощното на л. 48-50, няма данни да е плащано, поради което и не следва да се присъжда.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, Второ отделение, 41 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ т.2 от решение на ДКХ № 000030-1408 от 12.02.2016г., с което се отнема лиценза на „Х. (Н м М.)“ О. за организиране онлайн на хазартни игри със залагания върху резултатите от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета.

ОСЪЖДА Държавната комисия по хазарта да заплати на „Х. (Н м М.)“ О. направените по делото разноски в размер на 50 лева .

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: